EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.9.2016
COM(2016) 598 final

2016/0277 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ændring af beslutning 2007/441/EF om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 395, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (i det følgende benævnt "momsdirektivet") kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet, for at forenkle momsopkrævningen eller for at undgå visse former for momssvig eller -unddragelse.

Ved brev registreret i Kommissionen den 30. marts 2016 anmodede Den Italienske Republik om bemyndigelse til fortsat at anvende en undtagelse vedrørende retten til at fradrage moms betalt af visse transportmidler. I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 22. juni 2016 de øvrige medlemsstater om Den Italienske Republiks anmodning. Ved brev af 23. juni 2016 underrettede Kommissionen Den Italienske Republik om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Ifølge artikel 168 og 168a i momsdirektivet kan en afgiftspligtig person fradrage den moms, der skal betales af erhvervelser, der er foretaget i forbindelse med vedkommendes afgiftspligtige transaktioner. Samtidig fastsætter artikel 26, stk. 1, litra a), i momsdirektivet, at anvendelse af en vare, der indgår i en virksomheds aktiver, til privat brug skal sidestilles med levering af ydelser mod vederlag, såfremt denne vare har givet ret til fuldt eller delvist fradrag af momsen. Systemet sikrer således, at endeligt forbrug beskattes, når der er foretaget fradrag for den tilsvarende indgående moms.

Med hensyn til motorkøretøjer er det nogle gange vanskeligt og besværligt for afgiftspligtige personer at finde og fastsætte grænsen mellem forretningsmæssig og privat brug og for momsmyndighederne at kontrollere den faktiske opdeling af brugen. Dette er tilfældet, selv om Italien anvender artikel 168a, stk. 2, i momsdirektivet til at begrænse fradraget for udgifter i forbindelse med erhvervskøretøjer til at omfatte den del, som den afgiftspligtige person faktisk anvender til erhvervsmæssige formål. Derudover kunne momsunddragelse blive et betydeligt problem på grund af antallet af køretøjer, der bruges til begge dele.

Med henblik på at forenkle momsopkrævningen og bekæmpe momsunddragelse anmodede Den Italienske Republik i 2007 Rådet om en individuel undtagelse, der tillader en obligatorisk begrænsning af fradragsretten for motorkøretøjer (med undtagelse af landbrugs- og skovbrugstraktorer, som normalt anvendes til person- og godstransport ad vej og har en tilladt totalmasse på ikke over 3 500 kg og højst otte sæder ud over førerens sæde) til 40 %, hvilket blev imødekommet med gyldighed indtil 31. december 2010[1]. Det bør dog påpeges, at specifikke kategorier af køretøjer, såsom køretøjer, der anvendes som driftsmiddel, af en køreskole til køretimer, til leje eller leasing, af sælgere eller som taxa, ikke er omfattet af denne begrænsning. Samtidig fritages virksomhederne for angivelse af moms for privat anvendelse af et køretøj. Beslutningen herom blev ved Rådets afgørelse 2010/748/EU[2]

[1] Rådets beslutning 2007/441/EF af 18. juni 2007 om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 165 af 27.6.2007, s. 33).

[2] Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/748/EU af 29. november 2010 om ændring af beslutning 2007/441/EF om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 318 af 4.12.2010, s. 45).

forlænget til den 31. december 2013 og ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/679/EU[3] til den 31. december 2016.

I overensstemmelse med artikel 6 i førnævnte beslutning har Den Italienske Republik fremlagt en rapport om anvendelsen af beslutningen, herunder en bedømmelse af den anvendte begrænsning af procentsatsen.

Det fremgår af oplysningerne i rapporten fra Den Italienske Republik, at begrænsningen på 40 % især på grund af det meget høje antal af små virksomheder i Italien (99 % eller 5,2 mio. afgiftspligtige personer kan betragtes som mikroenheder, der hovedsageligt består af enkeltpersoner eller kun har en ansat) stadig stemmer overens med de faktiske omstændigheder, og den betegnes derfor som berettiget.

Enhver forlængelse bør dog være tidsbegrænset, så det kan vurderes, om de betingelser, som undtagelsen er baseret på, fortsat er til stede. Det foreslås derfor at forlænge undtagelsen indtil slutningen af 2019 og bede Den Italienske Republik om at fremlægge en ny rapport, hvis den planlægger at anmode om endnu en forlængelse ud over denne slutdato.

- **Overensstemmelse med gældende bestemmelser på området**

I medfør af artikel 176 i direktiv 2006/112/EF fastsætter Rådet de udgifter, der ikke giver ret til fradrag af momsen. Indtil det sker, kan medlemsstaterne opretholde alle de undtagelser, som var gældende i henhold til deres nationale lovgivning pr. 1. januar 1979. Der findes derfor en række "stand still"-bestemmelser, som begrænser fradragsretten for så vidt angår motorkøretøjer.

Uanset tidligere initiativer med henblik på at indføre regler om, hvilke kategorier af udgifter der kan underlægges begrænsninger i fradragsretten[4], er en sådan fravigelse passende, mens man afventer en harmonisering af disse regler på EU-niveau.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Momsdirektivets artikel 395.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I betragtning af den bestemmelse i momsdirektivet, som forslaget bygger på, henhører forslaget under EU's enekompetence. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitet**

Afgørelsen vedrører en tilladelse, der indrømmes en medlemsstat på dennes egen anmodning, og udgør ikke en forpligtelse.

---

[3] Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/679/EU af 15. november 2013 om ændring af beslutning 2007/441/EF om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 37).

[4] KOM (2004) 728 endelig – Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på at forenkle de momsmæssige forpligtelser (EUT C 24 af 29.1.2005, s. 10) tilbagetrukket den 21. maj 2014 (EUT C 153 af 21.5.2014, s. 3).

På grund af fravigelsens begrænsede anvendelsesområde står den særlige foranstaltning i rimeligt forhold til det tilstræbte mål, nemlig at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse og at forenkle momsinddrivelsen i en specifik sektor.

- **Valg af retsakt**

Foreslået reguleringsmiddel: Rådets gennemførelsesafgørelse.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager:

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF er en fravigelse af de fælles momsregler kun mulig, hvis Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen giver tilladelse til det. En gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet er det bedst egnede reguleringsmiddel, da den kan rettes til individuelle medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Forslaget er baseret på en anmodning fra Italien og vedrører kun denne medlemsstat.

- **Ekspertbistand**

Der var ikke behov for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget tager sigte på at bekæmpe momssvig og at forenkle proceduren for beskatning og har derfor en potentiel positiv virkning ved markant at reducere den administrative byrde for både virksomheder og forvaltninger. Italien mener, at den fundne løsning er en passende foranstaltning og svarer til andre tidligere og nuværende fravigelser.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen negative konsekvenser for EU-budgettet.

Forslaget har til formål bemyndige Italien til fortsat at begrænse fradragsretten for visse motorkøretøjer og dertil knyttede udgifter i perioden 2017-2019, og bemyndigelsen blev ved beslutning 2007/441 givet indtil 2016. Italien beregner i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1553/89 en hertil svarende "kompensation for biler og dertil knyttede udgifter" og bør derfor fortsætte hermed indtil 2019.

5. ANDRE ELEMENTER

Forslaget indeholder en udløbsklausul; en automatisk frist til den 31. december 2019 for denne fravigelse.

I tilfælde af at Italien påtænker endnu en forlængelse af anvendelsen af fravigelsesforanstaltningen efter 2019, bør der senest den 1. april 2019 indgives en ny evalueringsrapport til Kommissionen sammen med en anmodning om forlængelse.

2016/0277 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ændring af beslutning 2007/441/EF om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR—

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[5], særlig artikel 395,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets beslutning 2007/441/EF[6] bemyndiges Italien til at begrænse retten til at fradrage moms betalt på motorkøretøjer, der ikke udelukkende anvendes i forretningsmæssigt øjemed, til 40 %. Det er ligeledes fastsat i beslutning 2007/441/EF, at privat brug af køretøjer, der har været omfattet af en begrænsning af fradragsretten, ikke må sidestilles med levering af ydelser mod vederlag. Derudover indeholder beslutning 2007/441/EF definitioner på de køretøjer og udgifter, der er omfattet af beslutningen, samt en liste over køretøjer, der eksplicit ikke er omfattet heraf. Beslutning 2007/441/EF blev ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/748/EF[7] og senere ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/679/EU[8], hvori udløbsdatoen fastsattes til den 31. december 2016.

(2) Ved brev registreret i Kommissionen den 31. marts 2016 anmodede Italien om bemyndigelse til at forlænge anvendelsen af foranstaltningen, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF, med henblik på fortsat at begrænse fradragsretten for udgifter til visse motorkøretøjer, der ikke udelukkende anvendes i forretningsmæssigt øjemed.

(3) I overensstemmelse med artikel 6 i Rådets beslutning 2007/441/EF, således som ændret, fremsendte Italien en rapport til Kommissionen om anvendelsen af beslutningen, som indeholdt en bedømmelse af begrænsningen af procentsatsen. Det

---

5 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

6 Rådets beslutning 2007/441/EF af 18. juni 2007 om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 165 af 27.6.2007, s. 33).

7 Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/748/EU af 29. november 2010 om ændring af beslutning 2007/441/EF om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 318 af 4.12.2010, s. 45).

8 Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/679/EU af 15. november 2013 om ændring af beslutning 2007/441/EF om bemyndigelse af Den Italienske Republik til at anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 37).

fremgår af Italiens oplysninger, at en begrænsning af fradragsretten til 40 % stadig stemmer overens med de faktiske omstændigheder med hensyn til forholdet mellem den erhvervsmæssige og ikke-erhvervsmæssige brug af de omhandlede køretøjer. Italien bør derfor bemyndiges til at anvende denne foranstaltning for endnu en begrænset periode indtil den 31. december 2019.

(4) Kommissionen underrettede ved brev af 22. juni 2016 de øvrige medlemsstater om Italiens anmodning. Ved brev af 23. juni 2016 underrettede Kommissionen Italien om, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

(5) I tilfælde af at Italien anmoder om en yderligere forlængelse efter 2019, bør der senest den 1. april 2019 indsendes en rapport til Kommissionen sammen med en anmodning om forlængelse.

(6) Fravigelsen har ingen indvirkning på EU's egne indtægter fra merværdiafgiften.

(7) Beslutning 2007/441/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I beslutning 2007/441/EF affattes artikel 6 og 7 således:

"Artikel 6

Enhver anmodning om forlængelse af foranstaltningerne i denne afgørelse skal være Kommissionen i hænde inden den 1. april 2019.

Enhver anmodning om forlængelse af disse foranstaltninger ledsages af en rapport, der indeholder en bedømmelse af den anvendte begrænsning af procentsatsen betalt på motorkøretøjer, der ikke udelukkende anvendes i forretningsmæssigt øjemed.

Artikel 7

Denne afgørelse udløber den 31. december 2019."

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand